

СВОБОДЕНЪТЪ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Абонаментъ за година 8 лева
за 6 месеца 4 леваРедакторъ-стопанинъ
ОТЕАНЪ ИВ. ПИТКОВЪ.Редакцията ни се помещава на
ул. „Драгоманъ“, въ адм. на Т. Жипковъ.

Такса за публикациите на 1 стр. по 60 ст.; на 2 и 3 стр. по 80 ст.; на 4 стр. по 50 ст. на кв. с. и. Приставски и бирнич. обложения за 1 път по 5 ст., на 2 пъти 10 ст. на дум.

А. Илиевъ & С-ие

Съданище: Варна. — Клонове: София, Бургасъ, Русе.

ЭКСПЕДИЦИЯ И КОМИСИОНА.

Търговия съ газъ, солъ, наменни въглища,
минерални масла, желъзни гръди, чугунъ, мар-
силски керемиди и пр.

Случай за добра печалба.

Всеки полицай, общински агентъ, или частно лице, кой-
то открие или съобщи за какъвто и да било закланъ добитъкъ
въ махлата, ще получи половината отъ глобата, която е троечъ
размъръ на 8 стотинки, или 24 стотинки на килограмъ.Откупчикъ на кръвливата: Никола Станковъ
кантора на ул. „Мария Луиза“ № 11.

Никола Г. Станковъ

прѣдприемачъ на разни държавни и общински
прѣдприятия, прѣмѣсти кантората си на улица
„Мария Луиза“ № 11.

Димо Т. Демировъ—Варна.

Магазинъ съ разни колониилни стоки.

Продажба на едро и дребно.

Телефонъ № 322.

С. Георгиевъ, Пандо Андрѣевъ & Г. Наумовъ—Варна.

Съобщаваме на интересуещитъ се, че въ склада ни намирайтъ се
до отарата болница се намиратъ:Дърва за горене, наменни и дървени въглища, разни строи-
телни и коларски материали и пр.

Цѣни много износни.

Важно за кръчмаритъ.

Складирахъ въ гр. Провадия 80,000 литри
Анхиаески чисто натурални бѣли и червени вина.На интересуещитъ, цѣни и условия явявамъ
веднага.Петръ Ковачевъ
Провадия.

Йоханъ Конфино—Провадия

има за проданъ 1000 кубич. метра дърва чисто
мече; стровителенъ материалъ: дъски 2—2½ м.
дължина; разни мобилно-столарски и коларски
материали.

Цѣни много износни.

фабрика за спиртни питиета

АНГЕЛЪ КАЧЕВЪ, ВАРНА

ПРОДАВА:

1. ВИНА натурални, бѣли и черни, италиански отъ най-
реномиранитъ винарски къщи.
2. ВЕРМУТЪ отъ фирмата Martini & Rossi Torino.
3. МАСТИКА каварисненка I-во кач. въ каси и вироли.
4. ПЕЛИНЪ ГРОЗДОВЪ чисто натураленъ.
5. СПИРТНИ ПИТИЕТА всекакви видъ.

Продажба на едро и дребно. При поръчка повече отъ
5000 литри, особено споразумѣние.

Всека поръчка се изпълнява бързо и акуратно.

Още двѣ думи за Турция.

Когато прѣговоритъ въ Цариградъ бѣха привършени и мира между България и Турция бѣ вече подписанъ, узна се, че Турция едновременно съ воденето прѣговори за мира, се бѣ обърнала къмъ Англия за съдѣйствието по дипломатически път, като ѝ помогне да завземе отъ насъ цѣла западна Тракия. На този слухъ тогава се отдаде интригантско значение. И твърдѣ естествено е, щото въ такъвъ единъ меродавенъ случай — когато чрѣзъ дипломатическа конференция се опрѣдѣлятъ бждаци отношения между враждуващи държави, които дърятъ база на прѣкратаване всекакви по наташши агресивни дѣйствиа — твърдѣ естествено е казваме, да се посрѣщне отрицателно и като тенденциозенъ такъвъ слухъ. Но колкото и невѣроятенъ да бѣ той на своето врѣме, то впоследствие неговото съдържание се оказа дѣйствителенъ фактъ.

Англия отказа на Турция въ исканото ѝ съдѣйствието.

Какъ се е отнесло нашето правителство тогава спрямо скритото поведение на Турция, намъ не е извѣстно. Но всека вѣроятностъ то си е дало видъ на незаинтересованостъ, за да не би турцитъ да познаятъ до колко то бодърствува и по тоя начинъ да вършатъ още по-скрито своитъ задкулисни работи.

Прѣди няколко дена въ нашия печатъ биде публикувано изявление на Велико-Британската легация въ София, продиктувано ѝ, разумѣва се, отъ нейното правителство, относително въпросни слухъ. Въ това изявление е казано изрично: „относително искането за отстъпване западна Тракия, направено прѣдъ английския посланикъ отъ министра на морската въ Турция, В. Британската легация е утѣшно посочена да заяви, че върху точността на изнесенитъ факти въ телеграмата на Г. А. Мале отъ 7/20 августъ (вижъ стр. 8

отъ „Бѣлата книга“), не би трѣбвало да има съмнѣние.“ По-надолу въ същото съобщение се казва, че В. Британската легация въ София не била осведомена за прѣдложението на Джемалъ наша (турски министъръ на морската). Това се обявява съ нежеланието на Англия тогава да стане достояние факта на вѣтъ.

И до днесъ ние не сръщаме въ турския печатъ никакво опровержение.

Какъ ни се вижда тога, почитаеми читатели? Правни ли сме ние или не, когато много пъти сме говорили за опасността отъ турската неискреностъ? Въ това врѣме, когато нашитъ отношения съ турцитъ бѣха етапни твърдѣ стѣгнати, ний написаме специална статия въ нашия вѣстникъ за тази турска опасностъ. Тогава се явиха горещи патриоти и политици, които ни уверихаха въ неспособността и неискреностъ. Сръщу тия обещания ние имаме само едно оръжие — нашето възражение, че близкото бждане ще докаже на чия страна е правдата. Така и излиза. Правдата е на наша страна, защото турцитъ излизаха подли и лукави — такива, каквито ние ги посочихме на българското обществено мнѣние. Защо да ходитъ много далечъ? Току що бѣха подписани въ Лондонъ склучения съ насъ миръ, турцитъ ни нападнаха прѣзъ съюзническата война, понеже не се бояха отъ никого, че нѣ имъ припятствува. Тогава междудържавно право и отношения не съществуваха — всичко бѣ стжкано съ краката на европейската дипломация.

Да се напомнимъ отъ турцитъ! Ний-опасни по своята подлостъ наши съеди съ: първо гърцитъ и второ турцитъ. Ние искаемъ щото нашето общество да разбере това, което му казваме не отъ лични настрѣния и дѣтство, а отъ съображения за запазване нашитъ общи интереси, като държавни и като народни. Враждата ни къмъ сърби и ромъни е толкова, колкото

то и да е голяма, тя прилича на лодка, който утрѣ, при изгряване на слънце, ще се разтопи. Обаче враждата на гърците и подлостта на турците сж нѣщо от друго естество. Гърка е права противоположност на българина и на войкиго, който е съ честен характеръ. Ако изчезнатъ всички българи отъ земята, грѣцката завистъ и злоба ще се принесе къмъ друга нация, стига послѣдната да не познава завистъ и злоба къмъ своя съседъ. Ако и тая нова съседка излѣзе завистлива и злобна тогава дѣтъ сестри ще се опознаятъ и ще свържатъ вѣченъ съюзъ за прѣстъждане честта и правдата на земята. Мѣстото на гърка е въ попрището на всички родове безчестия. Въ това поприще участва цѣлата грѣцка нация съ старците, бабите, жените и дѣцата. Който не вѣрва, нека пита останалите живи отъ солунски погромъ български войници. Турчина не е като гърка и ако не бѣше подълъ, щѣше да прѣвъзхожда много нации. Разликата между подлостта на гърка и она на турчина е, че гърка схваща подлостта като морално отрицание, но пакъ си служи съ нея, защото чувствува безсилне да носи тежкия кръстъ на правдата; за това той избира по-лесния начинъ.

Турчина пъкъ схваща подлостта като достойнство. Той казва: „ербанъ оланъ — пияфъ ерѣ.“ Какъ се е домогналъ до пияфа, за него не е важно, важно е да бѣдешъ ербанъ. Турчина може да влѣзе съ тебе въ съюзъ и продължително да ти бѣде най-вѣрнъ съюзникъ, какъвто отъ никоя нация не можешъ намѣри, обаче той може и съвършено внезапно да те изненада съ своята подлостъ, стига да му се внуши отъ нѣкого или отъ нѣщо, че ще има успѣхъ. Вѣрѣдъ нѣтъ, който сте прѣдприели двама и гоните дамочна цѣлъ за добиване нѣкаква полза, турчина може да изтегли ножъ и да го забие въ гърдите на, ако о у вѣрпъ, че у васъ има внушителна сума пари и че нѣма да бѣде забѣтъванъ отъ нѣкого. Гърка то ва нѣма да направя, защото и безъ ножъ ще оскуби въ края на краищата, стига да му се довърите.

Сжщитѣ качества и одишния и другия прилагатъ и въ дипломатията.

Интересно е да се знае какъ нашето правителство е погледнало на помѣнатото по-горѣ извѣщение на Англия относително намѣреніето на Турция да завладѣе западната Тракия.

Д. И. Мутафовъ — Варна.

Едно патристическо тържество въ Варна.

На 9 Ноември т. г. се освѣти знамето на Варненското доброволческо дружество „Сливница.“ То бѣше тържество отъ първа рѣка, то бѣше споменъ отъ първите епохи на самоотвержеността на българина, то бѣ атестатъ за свободолубието на този българинъ, който и днесъ е готовъ да се дигне като единъ човѣкъ, да запази самостоятелността на държавата и да ѣ спечели обединението на цѣлото българско племе. Мило, до слъзи, бѣ човѣку да гледа събрани подъ знамената си старитѣ ветерани — опълченци отъ 1877/78 и онии по-млади, доброволци отъ 1885 г. Сърдцето силно тупкаше, кръвта силно се движи, на

лицето на всѣки българинъ сияеше гордостъ, като гледаше тия стари и млади ветерани, какъ подъ тактѣ, съ видима гордостъ и съзнание, здраво стѣпваха подъ звука на военната музика при шествието изъ града, което направи сензация и прѣдизвика на нѣколко мѣста акламации отъ страна на граждани и младото поколение. Това послѣдното обстоятелство е залогъ за сѣбѣтъ бѣдина за нашата нация, чадата на която не могатъ — и не бива — да стоятъ разединени подъ игото на варварски народи. Българина обича свободата, българина я желае за всички безъ разлика. Такъвъ народъ не може да стои подъ робство: — той ще сломи веригитѣ и ще провъзгласи свобода и за останалите свои брати въ Добруджа и Македония.

Народа, който съ чуденъ и дивенъ устрѣмъ събори подъ кравата си единъ вѣковенъ великанъ като турската империя, той е въ състояние да даде мило и драго за да избави останалите, подъ чудовищното иго на романи, сѣрби и гърци, свои брати. Такъвъ народъ ще даде всичко, ще даде и послѣдната своя жива сила за да прѣврати гаврата на варваритѣ надъ онии, които, освободени веднажъ, ще влѣзатъ нова жизнена струя за напредъване и за първенството на българската нация надъ всички други на Балканския полуостровъ. Това ще стане, защото прѣдопрѣдѣленіето е така рѣшило, защото елементитѣ за цивилизация се намиратъ не у други народи, а у българския народъ, въ неговата любовъ къмъ свободата. А цивилизация и напредъкъ има тамъ, гдѣто свободата е първи, основния принципъ. Имено въ името на този принципъ нашитѣ стари опълченци и младитѣ доброволци отидоха на вѣмето си да се жертвуватъ. Това е високо морално, това е чисто като кристалъ, като слънчева свѣтлина. Чистотата на този принципъ у нашитѣ българинъ се доказва още и отъ долнитѣ стихове, които поколението отъ 76-ти години декламираше и пѣше възторжено:

Не щеме ний богатство,
Не щеме ний пари;
Но искаме свобода
Съ човѣшки правдини!

Освѣщаването на знамето стана въ съборната църква „Св. Богородица.“ лично отъ Н. В. Прѣосвещенство митрополита, който същевременно произнесе проповѣдь за произхода на знамето още отъ библейскитѣ вѣмена при Мойсѣи и за значението му — да се събиратъ подъ него всички вѣрующа, като закрилникъ отъ всѣка напасть. Слѣдъ освѣщаване на знамето доброволцитѣ и опълченцитѣ, наредени на площада прѣдъ църквата, бѣха поздравени отъ бригадни командири, полковникъ Киселовъ, който имъ дѣржа кратка, но прочувствена рѣчь, посрѣщната съ грамогласно ура, да живеѣ царя, наследника, да живеѣ народа!

Отъ тамъ въ редъ, начело съ военната музика и знамената на опълченцитѣ и доброволцитѣ послѣднитѣ потеглиха да направятъ шествие изъ града по опрѣдѣленъ маршрутъ. Слѣдъха се прѣдъ паметника на падналитѣ офицери и войници въ сръбско-българската война прѣзъ 1885 год. и тамъ, отъ страна на доброволци, д-во се положи вѣнецъ отъ живи цѣлти. Доброволецъ г. Кефемзовъ произнесе пламенна рѣчь, която се посрѣщна отъ всички народъ съ френетически ура. Шествието продължи своя пътъ прѣзъ улицитѣ: Прѣславска, 6 Септемврий, Сливница, Нишка, Съборна и се свъръ въ локала на В. Каракашевъ, гдѣто се сложи скромна трапеза съ чаша бира. Тукъ бѣха митрополита г. г. Симеонъ, протосингелъ, полковни командири г. полк. Г. баревъ, прѣдставяващъ и бригад. командиръ, г. майоръ Серафимовъ, прѣдставяващъ И-ка на флота на Н. Величество, кмета г. А. В. Василевъ, секретаръ, управителъ, прѣдставяващъ оар. управителъ, г. Д. Андрѣевъ, прѣдседателъ на д-во „Юнакъ“, г. Литовски, прѣдседателъ на колезачни, д-во, всички опълченци и всички доброволци. Н. В. Прѣосвещенство благослови трапезата съ молитвата господни „отче нашъ“ и се започна закуската. Прѣзъ прѣдседателя на Добровол. д-во г. В. Кусевъ, произнесе хубава рѣчь, въ която обиспи нѣщата на доброволци, организация „Сливница“, изразена въ чл.

1 на устава ѣ, за институтитѣ, които крѣпятъ държавния строй, че тия институтитѣ сж неизбѣжно нужди за обединението съществуване на нацията и пр. и прѣдложи да се пие за здравіето на царя, върховния вождъ на народа. Н. В. Прѣосвещенство произнесе бѣлскава рѣчь за дългѣтъ на всѣки гражданинъ да пазя отечеството, да отстаива неговата независимостъ и свобода, въ името на който принципъ, на вѣмето си, както старитѣ опълченци, тѣй и доброволцитѣ, неспринудени отъ никое сж напуснали сѣмейства, спокоествие, търговия и всичко мило и драго, само и само да помогнатъ съ своето самопожертвование да се придобие свободата на българския народъ, прѣживѣлъ тѣй дълго вѣме най-тежко иго; както и по послѣ (1885 г.) да запазятъ такъ свобода и независимостъ. Н. В. Прѣосвещенство, слѣдъ като е прочелъ устава на доброволци, организацион, останалъ е плѣненъ отъ хубавата цѣлъ и благопожела на организацията випаги така, въ името на цѣлѣта, да се развива и да върни сплотена за достигане на народнитѣ идеали. Хубавата тази, пълна съ искреностъ рѣчь, се посрѣщна съ искрени и възторжени ура. Г-нъ А. Василевъ, кметъ, прѣдставителъ на национално култура, д-во въ Варна и като благодаренъ членъ на доброволци, д-во, съ своята пламенна и патристична рѣчь, той прѣдизвика песнопѣи и бурни ура отъ всички събрани на трапезата. Тая френезия бѣше буря отъ чувства, които можеха, въ момента, да поведатъ събралитѣ се на самопожертвование... Съ своята хубава и ясна дикция, съ увлекателността на повѣствованието си и безпорни си ораторски тоги, спирайки се на исторически данни, той разказа пайивно до очевидностъ подлостта и мракобѣсието на сѣрбитѣ, лукащината на гърцитѣ въ разни вѣремена сѣрѣмо на шето плѣме. хищническото на онии страдлици (не заслужава да имъ се поменува името), които издебваха момента, когато домакиня го нѣмаше въ къщата си, — за да ограбятъ по най-безсрамнъ начинъ, по най-подълъ начинъ България — съжната за насъ Добруджа и да ѣ лишатъ отъ възможността да извлечемъ несъмнени ползи надъ вероломнитѣ и подли бияши, крапи бже, съюзници и така да достигнемъ най-високия идеалъ — обединението на нацията ни. — Г-нъ Желю Янаковъ отъ страна на опълченцитѣ произнесе сжко хубава и патристична рѣчь, въ която описа левското безстрашие и стрѣмчивостъ на българина, като характерни негови черти въ бой, когато каузата му е права и справедлива.

Произнесоха се още рѣчи и отъ г. г. Д. Андрѣевъ, Д. Кирановъ и др. съ тѣй хубави и съдържателни, основани на старата и новата ни история.

Задумението и искреността между опълченци и доброволци бѣ твърдѣ силна въ този събрание.

Ахъ колко е мило, колко е хубаво, когато, ние доброволци и опълченци се отъ една епоха хора, си прѣкараме прѣзъ паметта всичко приживѣло, начинайки отъ вѣмето на робскитѣ вериги та до днесъ днешенъ; каква героична история е това вѣме; колко ти е пълна съ свѣтли страници за свобода и независимостъ...!

Мили дѣца, младо поколение, не забравяйте никога да слѣдвате пътя на вашитѣ бащи и дѣдовци! Тѣ заслужаватъ подражание!

Знамената се отнесоха въ хранилището имъ съ подобащата воен. честь. Слѣдъ едно хоро, въ което взеха участие всички, и стари и млади, часа къмъ 2 слѣдъ обѣдъ всички, прѣдвоинитѣ отъ тържеството, разотидоха си.

По тоя случай отправиха се телеграми: до Н. В. Царя, до Военния министъръ, до прѣдседателя на Върховния комитетъ „Сливница“ и до дружество „Сливница“ — София.

Варна, Ноември 1914.

Кочо Тодоровъ Пастърмаджиевъ ВАРНА

Приготвяла първокласествени наденци и пастърма за зимния сезонъ. Желаящитѣ нека побързатъ съ порѣжкитѣ си.

ОТЗИВИ.

Изъ Варненския дѣвически пансионъ.

Министерството на Нар. Просвѣщение, за да прѣдпази отъ разхищение държавнитѣ срѣдства и да въведе по голѣмъ контролъ върху приходитѣ и разходитѣ въ пансионитѣ и институтитѣ, въ бюджета за т. г. прѣдвѣжда нова длѣжностъ домакиня. То е голямо вѣроятно и дѣлѣта, да освободи ръководящитѣ ги органи отъ всичко онова, което поглѣща вниманието имъ и не имъ дава възможностъ да се отдадатъ всецѣло на прѣжитѣ си задачи.

Не така обаче разбраха намѣреніята на м-вото управителката при тукашния пансионъ. Послѣдната се опита чрѣзъ в. „Утро“ и „Варненски новини“ да отхвърли създадения контролъ, като компрометира чрѣзъ извѣртания директора на гимназията г. Дуковъ и назначената Андрѣева.

Въпросътъ стои така: Андрѣева подава заявление въ м-вото за назначение. Послѣдното го прѣпраща съ надписъ до директора на гимназията, ако може да бѣде назначена, като той влѣзе въ сполучливостъ съ директора на института за глухонѣми. Освѣнъ г-жа Андрѣева, за кандидатъ се явилъ и 60 годишния старецъ Чолаковъ, човѣкъ безъ цѣнъ. За да не бѣде игнорирана управителката, която е била въ отпускъ, директоритѣ сж я чакали повече отъ 1 мѣсець. Прѣдъ видъ обаче на това, че въ института нуждата отъ домикъ е голяма, директоритѣ прѣдставятъ Андрѣева. Послѣдната още не назначена и ученичкитѣ, служащитѣ и пансионеркитѣ сж разправяли, че управителката и наставницитѣ нѣма да ѣ допуонати, защото не желаятъ никой да имъ се месѣ въ работата.

Питаме тогава: кой всѣви „доморазнация между ученичкитѣ“, г-де управителко, вне ап, или директора Дуковъ. Защо не покате никой да ѣ се месѣ въ работата? Това е много интересно и м-ното трѣбва да си вземе бѣлѣжка.

Домакинята вѣтжива въ длѣжностъ и иска да ѣ се прѣдаде прѣдвидената въ § 23 отъ правилника за пансионитѣ работа, а именно чрѣзъ нея да се извършватъ всички разходи. Управителката и на настояванията на директора за сжщото отказва. Домакинята започва да изпълнява длѣжността си въ института, гдѣто е приета съ задоволство отъ директора г. Медникаровъ.

Управителката продължава да упорствава. Тя даже не допуша контролата на избраната отъ учителския съвѣтъ комисия, като се опита чрѣзъ „Варненски Новини“ да ѣ компрометира въ лицето на учителя Лазовъ, който ужъ билъ назначенъ отъ г. Дуковъ. Ние открито ще заявимъ, че морала на „младия вдовецъ“ Лазовъ не е оня на тѣзи, които се въртятъ изъ „Варненски Новини“. Не Лазовъ е казалъ „ще те наанача, ако дойдешъ довчера въ хотелъ Парижъ“, а онѣзи, които за съжаление сж въ положение днесъ да ръководятъ морала.

Нашитѣ свѣдѣния гласятъ, че управителката и вѣстителкитѣ въ пансионъ не сж на мѣстото си.

Тя нѣматъ нужната подготовка и разбиране на прѣдизначението си. Това е и убѣждението на учителитѣ при гимназията и м-ното трѣбва да изучи пѣтено въпроса.

Управителката и възпитателките нѣматъ да се занимаватъ съ кюкарства и вѣдватъ антагонизмъ между пансиона и гимназията въ лицето на директора и съвета, трѣбва ипнаги да търсятъ тѣхното съдѣйствие. Сега съ назначението на домакиня, м-ното дава пълна възможностъ да се отдадатъ всецѣло на възпитание пансионерките. Съ направената дандания, управителката внесе смутъ въ обществото и понизи прѣстижа на пансиона, единствено съ авторитетъ въ цѣлата страна възпитателно заведение, за издрѣжката на което се правятъ толкова жертви.

Ционизъмъ или цинизъмъ.

Отъ нѣкое врѣме насамъ господата „циониститѣ“ и тѣхнитѣ креатури не говорятъ освѣнъ за моралъ... и твърдѣтъ понятио. И ние, за да укротимъ „благородното“ възмущение на тия блѣдителци на нравствеността, ще повдигнемъ съвѣтъ малко и то едното кюшенице само на тежкото було покриващо високо-патриотичната и дълбоко-националната имъ дѣйностъ.

Колкото и щателно да сѣ прикрили до сега, за никого не е тайна обаче, че отъ бившия касиеръ на синагогалното настоятелство — единъ башъ ционистъ, била му отнета касата за констатиранитѣ нередовности (да не кажемъ злоупотребления) съ повече отъ 500 лева „екониклъкъ“, която сума едвѣмъ тия дни уредила съ полицитѣ, които алахъ знае дали ще се изплащатъ и кога. Освѣнъ това, имало и друга „висяща“ смѣтка... Колко изложително се явява една анкета, особено съ прѣдставителъ на властта, та да бѣне още по добръ честността на тоя господинъ и нераздѣлнитѣ му другари, за които при удобенъ случай ще се повърнемъ. Идентиченъ на тоя е случая съ единъ отъ бившитѣ касиери на д-во „Бикуръ-хонимъ“, тоже отличенъ патриотъ, който бѣше прѣдалъ касата съ още по-голямъ екониклъкъ, уреденъ пакъ съ полицитѣ.

Любопитни сме сега да чуемъ отъ какви „национални“ съображения изхожда ционистическото учил. настоятелство, за да обрне училищното помѣщение на партизански клубъ? Съ какво право, то го дава въ пълно разположение на дружествата „Макби“ и „Бене-израелъ“ несъзнателни негови оржидия, а отказва и най-малкото гостопримство на друго образователно д-во, съ по възвишени цѣли, само за туй че не е ционистическо? Или училището не се издѣля отъ всички еврей безъ раздѣлка на политическитѣ имъ убѣждения? Не сѣ ли единитѣ и другитѣ въ тия дружества спнове и дѣцери на общитѣ тия, които носятъ на плѣщитѣ си товара на едипкиятъ ии важенъ институтъ въ галута? Или дребнавото политиканство и заслѣпена партизанщина ще се прѣнесе и култивира и тукъ, където се пращатъ еврейскитѣ дѣца да получаватъ възпитание? Дали и тона аджеба не е една проява на „националния дукъ“? Непастиници! До прѣ врѣме

и пробуждащиятъ се и съзнаващъ народъ ще ви иска смѣтка и тогасъ ще видимъ какъ ще оправдаете всичкитѣ тия копунства. Не е работа да се доберете до тия институти по най шарлатански начинъ, за да вършите безконтролно редъ безакония, но и да отговорите за тѣхъ! И тѣзи хора ще ми говорятъ за моралъ! Я да рѣчемъ да разбулимъ още малко покривалото и да човъркаме малко по-надълбоко за да засегнемъ напр. моралната стойностъ на разнитѣ типове отъ изборджийската ви тайфа, все плеада борци за народни, правдини, ще има да наднатъ много маски. Пъкъ за морала и акъла на Даниеловци, най-равностнигѣ защитници на нравствеността, смѣшно е да се говори; едно, че тѣ сѣ крайно компрометирани и второ защото има споръ дали тѣ даватъ акълъ на синоветѣ си, или пъкъ взиматъ отъ послѣднитѣ въ отратителното си и цинично държаніе.

Ние много добръ знаемъ дѣ ви стиска чепика. Вие не можете да се помирите съ факта, че намѣсто раскапалата се ваша ционист. „организация“ гордо и мощно се издига Д-ство „Прогресъ“, което брой нѣ редоветѣ си вече почти всичката съзнателна младежъ. Отъ тукъ и безсилната ви злоба, отъ тукъ и мръснитѣ ви интриги и издѣвателства, отъ тукъ и безграничния ви цинизъмъ, който искате да продавате като ционизъмъ. Но, нищо нѣма да ви помогне, защото народа добръ ви позна и не се отдава вече на глупавитѣ ви заблуждения. Вие много добръ чувствувате това и за туй искате да изживате всичката си злоба надъ въ нищо не провинило се Д-ство „Прогресъ“. Като ви слуша човѣкъ какъ безсидно хулитъ и интригуватъ и съ каква ожесточеностъ и сквернословия храните нещастнитѣ дѣца, попаднали между васъ, съмняваме се, дали не сте глътнали „О“-то отъ ционизма, та ви останало само цинизма.

Варна, 30.XI.1914. X. Дж.

Дневни новини.

Варненската търговска камара открива своята тазгодишна сесия на 15 того, 2 1/2 часа следъобѣдъ. Въ дневния редъ, освѣнъ отчетитѣ за дѣйността на бюрото, за търговското срдѣно и вечерно училища и пр., влизатъ и важни въпроси по прѣдстоитѣ търговски договори и тѣхната подготовка, положението на занаятитѣ и какъ да имъ се помогне и стопанския животъ и войната. По тия 3 послѣдни въпроси сѣ приготвени и напечатани, въ отдѣлна брошура, реферати. Други въпроси има още, между които виждаме четвърта точка отъ дневния редъ: *оборъване променитѣ съ мичия съставъ на бюрото*. Въротно тази точка се отнася за поименования секретаръ на камарата, За пръвъ пътъ виждаме депозирани за разискване въпроси отъ членове на камарата. Такива сѣ: а) закона за бързи сдѣлки отъ държавски членъ г. П. Ахмаковъ и провадйския г. К. Фетваджиевъ; б) по умисленитѣ фалити отъ г. П. Ахмаковъ; в) по закона за контрола върху алатнитѣ прѣдмети отъ варн. членъ г. Перикли Георгиевъ и г) по каменоломницата политика на държавата отъ търновски членъ г. Д-ръ Г. Петковъ.

Изобщо дневния редъ за сесията съдържа важни въпроси. Каква е основата имъ, какъ и въ какво врѣме тѣ сѣ изучени, какъ ще се разискватъ и какви рѣшения ще се взематъ — това остава да видимъ, когато койде врѣмето да се положатъ на разискване въ сесията. Сега именно ще видимъ дали

настоящия съставъ на камарата ще отговори на назначението си и на очакванията на търговци, индустриалци и занаятчи, както дали ще оправдае амбицията си за обществена дѣйностъ, която (амбиция) толкова силно бѣ влажиль въ борбата при изборитѣ миналата година.

Добри е членоветѣ на камарата, като контролъ върху дѣлата на бюрото. да се изратъ по-дълбоко и всестранно въ тѣзи дѣла, за да могатъ съ своята опитностъ да насочатъ дѣйността на бюрото въ правъ пътъ и да го прѣдпазятъ отъ своеволия, криви разбирания, а най-важното за нашия стопански животъ е, общото събрание да начертае една база за политиката на камарата, въ разнообразната ѣ дѣятелностъ, като даде на бюрото директива.

Леонидъ Андрѣевъ и македонскитѣ дружества. Централното управление на македонскитѣ дружества е изпратило слѣдната телеграма до Л. Андрѣева, по поводъ писаното му послание до българския народъ:

„Членоветѣ отъ централното управление на македоно-одринскитѣ опълченски дружества, отъ името на 20,000 македоно-одринци, борци на дългогодишната революционна борба и взели живо участие въ балканската и междустранническа война за свободата на своята родина, изказватъ своето дълбоко съжаление за неоснователно и несправедливо хвърленитѣ хули върху българския народъ отъ много почитания въ България писателъ — Л. Андрѣевъ.

Македонцитѣ българи храватъ надежда че този огличенъ синъ на велика Русия ще вникне добросъвестно, ще проучи всестранно и разбере по-добръ настоящето положение на българския народъ и не ще се забави доблѣстно да възмѣни своето мнѣние за жестоко онеправдания народъ и да стане защитникъ на правдата и ратникъ за по-скоро то освобождаване на тѣхнитѣ родни мѣста отъ новитѣ имъ поробители“.

Благодарностъ. Дирекцията на Авресската смѣсѣа прогимназии счита за свой приятенъ дългъ да изкаже публично своята сърдечна благодарностъ къмъ слѣднитѣ господа Варненски граждани: Д-ръ В. Карамихайловъ, Дим. Кирановъ, Панайотъ Медникаровъ, Кръстю Михайловъ и Вучевъ, за взетата отъ тѣхъ похвална инициатива, да подарятъ на горната прогимназия една карта (идустрована) на царство България.

† Александра Стефанова, 36 годишна, съруга на Христо Стефановъ бившъ дългогодишенъ чиновникъ, слѣдъ дълго боледуване се почина на 30 м. м.

Нашитѣ съболезнования къмъ още членитѣ.

Новоназначения градоначалникъ г. Гюлевъ е пристигналъ въ града ни и е взелъ вече дѣлността си.

Нѣкой си Мицоловъ, е назначенъ прѣди една година администраторъ въ тукашното лѣсничейство съвършено неумѣстно и пезаслужено. Той може да е годенъ да вика „ало“, като бившъ телефонистъ, но да изпълнява работа, отъ която нѣма хабѣръ, е и несправедливо и врѣдно. Партизанство, партизанство, но когато ще страдатъ и интереситѣ на гражданитѣ и ония на държавата трѣбва партизанството да отстъпи при такива случаи прѣдъ по-висшитѣ интереси.

Разправятъ за този чиновникъ, че той по-вече е съзналъ, отколкото да улеснява работата въ канцеларията, билъ грубъ въ обръщенията си, позволявалъ си да принисва разни некрасиви работи на неприятнитѣ нему личности и пр.

Дългъ се налага на началството му своевременно да му покаже вратата.

Сназна. Въ недѣля, 7 Декем. 1914, на 7 1/2 часа вечерята, въ тукашната Бѣлг. Евангелска църква, П-ръ П. Мишковъ ще говори на тема: *Измамни на свѣтътъ*. Ще се кажатъ много интересни нѣща. Идохъ свободенъ. Всички се поканватъ.

УРОЦИ ПО БЪЛГ. ЕЗИКЪ

за долнитѣ класови и литература за гимназиалнитѣ — дава учителъ.

Споразумѣние редакцията за А.

Гнило и смѣшно.

„Нима много нѣща чурукъ въ България“... казва Хамлетъ.

Може би истински пѣтъ...

По улицата върви жена и носи на глава си кошница яйца. Срдѣца и англичанитѣ и си мисли: хубавъ омлетъ и бисквити ставатъ отъ тия прѣсени яйца.

Срдѣца и турчинъ и си дума: вкусни юфки направва фатмето отъ толкова яйца.

Срдѣца и евреинъ: охъ да ми сѣ на рѣка, че да ги продамъ едното грошъ, хубавъ кяръ бихъ направилъ.

Срдѣцатъ и и други прѣдставители на разни нации, най-подиръ я срдѣца българинъ, спира се, съ рѣжѣ пѣхнати въ джоба, хили се и си дума: ехъ да може да изтърпе кошницата тая буца, само яйца ще стане улицата...

Да, българския народъ би билъ на много правъ пѣтъ, ако можеше даже така да прѣцѣнява всѣко обществено събитие.

Нека по-малко се безпокоимъ за неуспѣхитѣ на едната, или другата европейска групировка. Далече отъ насъ лежко алтрустично чувство. Въ алтрузма е нещастieto ни. Да бждемъ жестоки, жестокосрдѣ, каменосрдѣ! — нека се трѣпнатъ народитѣ, нека мратъ, та ние ли се намѣрихме да ги оплакваме и да треперимъ за съдбинитѣ имъ? Ние на всевътѣски тѣжачки ли ролата ще играемъ? Мошеничество, урезулукъ, подлостъ това сѣ срдѣствата, чрѣвъ които една нация скоро може да добие достѣжъ на трапезата на културнитѣ народи... погледнете на сеперъ и югъ!

Прочие, да бждемъ по-вече урезуви, голѣми урезуви, тамъ е спасението.

Нека пожелаемъ булата да се подхлъбне и падне съ кошницата, нека яйцата се строятъ посрдѣдъ улицата, и нека не жалимъ чудитѣ яйца, здрали, ступени, чужди сѣ. Можемъ даже като на единъ хубавъ спектаклъ да се полюбуваме и отминемъ по работата си.

Да, да би могълъ българския народъ спокойно да се нагледа само на спектакъла, да би могълъ да прѣцѣнява всѣко обществено събитие прѣвъ приамата на урезулука, може би този би билъ истинския спасителенъ за нацията ни пѣтъ.

Брабанцио.

Тичайте въ магазина

ЕФТИНІЯ КОЛЮ

ул. „Владиславъ“ (Ташъ-йолу)

където ще намѣрите разни манифактурни стоки, бархети, ведури, прѣжди, бои за боядисване вълнени и памучни платове, и пр. съ много изновни цѣни.

Даватъ се подъ наемъ

хигиенични

МОБИЛИРАНИ СТАИ

въ II уч. на града, близо до черквата „Св. Никола.“

Справка въ редакцията.

Стефанъ И. Ханджиевъ

КРОЯЧЪ.

Извѣстивамъ на почитаемитѣ си клиенти, че прѣмѣстихъ кройческото си ателие на ул. „Царъ Борисъ“ до аптеката на г. Борджиевъ, въ което изработвамъ по най-последня мода разни мъжини дрехи всѣкакътъ фасонъ свадбени и салонни: смокингъ, фракъ и рединготъ.

Скъщо изработвамъ по последня мода съ моделъ и по журналъ дамски костюми тайоръ и мапта.

Въ отакване на пощпението Ви, оставамъ съ почитание:

Стефанъ И. Ханджиевъ.

Новъ голѣмъ конкурсъ „НЕСТЛЕ“

На 15 ноември започна единъ новъ конкурсъ за онли, които събиратъ „Casse-tete“ отъ шоколада „Нестле“.

50 прѣвзходни премии ще бѣдатъ прѣдложени безплатно на колекционеритѣ. Понскайте листата на прѣмиитѣ.

За всѣка серия отъ 10 „Casse-tete“, безразлично кои номера, иматъ право на единъ билетъ отъ томболата.

Вилетитѣ ще бѣдатъ раздавани всѣки денъ отъ 11 ч. до обѣдъ и отъ 4 до 5 ч. сл. обѣдъ въ магазина на д-вото — булевардъ „Мария Луиза“ № 92, София.

Шоколадътъ „Нестле“ е най-добриятъ.

Провадийско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6679.

гр. Провадия, 24 Ноември 1914 год.

Обявява се на интересующитѣ, че въ канцеларията на кметството ще се произведатъ втори търгове съ скратени срокове съ тайна и явна конкуренция за отдаване по за една година отъ 1 януари 1915 год. до 31 декември същата година на откупчици и наематели общинскитѣ приходи, а именно:

1) На 11 декември т. г. до 11 часа прѣди обѣдъ, търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на откупчикъ общински приходъ „Кантарина и Кринина“ съ първоначална цѣна за една година 18,000 лева.

2) На 11 декември т. г. до 12 часа прѣди обѣдъ, търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на откупчикъ общински приходъ „Кръвнина“ съ първоначална цѣна 10,000 лева.

3) На 11 декември т. г. отъ 2 — 4 часа слѣдъ обѣдъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на откупчикъ общински приходъ отъ „Скелитѣ“ за една година 2000 лева.

4) На 11 декември т. г. отъ 2 — 4 слѣдъ обѣдъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на откупчикъ общински приходъ „Бачъ“ съ първоначална цѣна за 1 година 8350 лева.

5) На 12 декември т. г. отъ 10 — 11 часа прѣди обѣдъ, търгъ съ явна конкуренция за отдаване на откупчикъ за 1 година общински приходъ „Интималъ“ съ първоначална цѣна 5250 лева.

6) На 12 декември т. г. отъ 11 — 12 часа прѣди обѣдъ, търгъ съ явна конкуренция за отдаване на откупчикъ за 1 година общински приходъ отъ „Житниѣ борси“ съ първоначална цѣна 4500 лева.

7) На 12 декември т. г. отъ 2 — 3 часа слѣдъ обѣдъ, търгъ съ явна конкуренция за отдаване на наематели вѣхтата и новата просеписни бараки до часовника, съ първоначална цѣна за 1 година 200 лева и за втората 220 лева.

8) На 12 декември т. г. отъ 3 — 4 часа слѣдъ обѣдъ, търгъ съ явна конкуренция за отдаване за 1 година на наематели вѣхтата и новата общински керемидарии съ първоначална цѣна за всѣка една по 700 лева.

9) На 13 декември т. г. отъ 10 — 11 часа прѣди обѣдъ, търгъ съ явна конкуренция за отдаване за 1 година на наематели общинското здание „Мандарата“ до гарата съ първоначална цѣна 300 лева.

10) На 13 декември т. г. отъ 11 — 12 часа прѣди обѣдъ, търгъ съ явна конкуренция за отдаване за 1 година на откупчикъ общин. налогъ Варницитѣ съ първоначална цѣна 100 лева.

11) На 13 декември т. г. отъ 2 — 5 часа слѣдъ обѣдъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване за 1 година на откупчикъ общин. налогъ отъ табла, домиво, билардъ, подпечатване картитѣ за игра, театрални прѣдставления, свирачи, пѣвци и др. съ първоначална цѣна 1600 лева.

Желающитѣ да иматъ участие въ тия търгове, трѣбва да се съобразятъ съ членове 11 — 14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия и внесатъ 5% депозитъ върху първоначалната цѣна.

Кметъ: Н. Петровъ

Секретаръ: Д. Диканаровъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 5992.

гр. Провадия, 22 Ноември 1914 год.

На 12 декември 1914 г. отъ 10 — 12 часа прѣди обѣдъ въ канцеларията на общин. управлението, за смѣтка на досегашния закупчикъ Тотю Николовъ, по невявяване на конкуренти, ще се произведе втори търгъ съ скратенъ срокъ и явна конкуренция за отдаване на закупчикъ събирането на общин. приходи отъ Кринина, Кантарина и Скелитѣ, за прѣме отъ 1 Ноември 1914 г. до 31 декември 1914 година.

Първоначалната оцѣнка на прѣдприятията възлиза: за Кринина и Кантаринина 2600 лева и за Скелитѣ 482 и 66 ст.

Исканин залогъ за правоучастие въ търга е 5% върху първоначалната оцѣнка. Членове 11 и 12 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ и частъ въ канцеларията на общинското управление.

Кметъ: Н. Петровъ

Секретаръ: Д. Диканаровъ

ДЪРВА ЗА ГОРѢНЕ, въ малко и голѣмо количество, искайте отъ фирмата **Стоянъ Диковъ** Провадия.

Млѣчното братство „НЕСТЛЕ“

е най-сѣдършена храна за КЪРМАЧЕТА и ДѢЦА.

М А Й К И

Желаете ли да получите безплатно по едно хубаво столче за вашитѣ дѣцата? Отлѣпете етикета, залѣпете върху кутитѣ на млѣчното брашно „НЕСТЛЕ“

което давате на дѣцата си и изпращайте ги на

Д-во „НЕСТЛЕ“ Булевардъ Мария Луиза. 92 — София.

За всѣки етикетъ ще получите единъ номеръ, който ви дава възможностъ да участвувате безплатно въ лотарията на тия малки и голѣми столчета Нестле на края на мѣсецъ декември.

Отъ 50 години насамъ млѣч. брашно Нестле е признато отъ всички лѣкари като най-добра храна за дѣца въ всѣка имъ възраст.

Уроци по цигулка и пиано.

Г-ца Олимпия Василева, слѣдвала Женевската консерватория, получила първа премия, прѣподава уроци по цигулка и пиано.

Адресъ: ул. „Любенова“, 11.

Варненско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 21671.

гр. Варна, 2 декември 1914 година.

Обявява се на интересующитѣ, че въ кметството на 19 того отъ 9 — 10 часа прѣди обѣдъ ще се произведе трети търгъ съ тайна конкуренция, за постройка на двѣ еднообразни жилищни къщи за 16 бездомни бѣдни сѣмейства въ Варна.

Приблизителна стойностъ 58000 лева. Залогъ 5% — 2900 лева въ банково удостоверение.

Конкурентитѣ трѣбва да се съобразятъ съ чл. чл. 11 — 14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Кметството.

АДЖЕМЛЕРСКО СЕЛСКО ОБЩНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2767

с. Аджемеръ, 10 ноември 1914 година.

На 12 декември т. г. отъ 2 до 4 часа слѣдъ обѣдъ въ канцеларията на общинското управление ще се произведе публиченъ съ явна малонадаване търгъ, за отдаване на прѣдприемачъ доставката на канцеларски материали, осветлителни и отоплителни материали и форменното облѣкло и въоръженето за 1915 година.

Стойността на прѣдприятието е: за I-то 500 лева; за II-то 400 лева; за III-то 150 лева. — Желающитѣ да ги доставятъ да се явятъ него денъ и наддаватъ.

Общ. кметъ: Георги Ст. Апостоловъ
Секр.-бирникъ: Момчилъ Христовъ.

ЕВТИНИ ДЪРВА. Въ склада на **Темелко Костовъ**, находящъ се до мелницата на Трифонъ П. Никовъ, се намиратъ най-хубави **МЕШОВИ ДЪРВА ЗА ГОРЕНЕ.**

250 килограма 8 лева, заедно съ прѣвоза.

Голѣмъ складъ отъ **дървени вжглища.**

Цѣни много износни.

БЪЛГАРСКИ ПЪРВОКАЧЕСТВЕНЪ ЦИМЕНТЪ

се намира постоянно въ голѣмо количество въ крупния складъ за строителни материали на **Н. Наумовъ & Из. Стефановъ** — Варна.

Цѣна много износна.

КУПУВАМЪ АКЦИИ отъ Провадийскитѣ д-ва „Добриня“, „Пчела“, „Възможностъ“, и „Банкерско д-во“.

Справка редакцията на в. „Свободенъ Гласъ“.

КУПУВАМЪ АКЦИИ и ОБЛИГАЦИИ отъ всички дружества и банки.

Справка редакцията на в. „Свободенъ Гласъ“.